

UOHSX00CZJB7

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-R0204/2019/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-02151/2020/321/ZSř

Brno 20. ledna 2020

V řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 8. 11. 2019 a podaném navrhovatelem -

- **EGE-Trading, s.r.o.**, IČO 25159844, se sídlem Novohradská 397/34, 370 01 České Budějovice proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0350/2019/VZ-29248/2019/533/AMe ze dne 24. 10. 2019, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 13. 9. 2019 na návrh výše označeného navrhovatele z téhož dne na přezkoumání úkonů zadavatele -
- **ČEZ Distribuce, a. s.**, IČO 24729035, se sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín, ve správním řízení zastoupena společností DBK PARTNERS, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 24253391, se sídlem Vinohradská 938/37, 120 00 Praha 2 (ověřeno na základě plné moci ze dne 23. 9. 2019),

učiněných při zadávání části č. 1 „Izolátory kompozitní závěsné VN“ veřejné zakázky s názvem „**DODÁVKY IZOLÁTORŮ PRO VENKOVNÍ VEDENÍ VN**“ v jednacím řízení s uveřejněním, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7. 8. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 12. 8. 2019 pod ev. č. Z2019-027583, ve znění opravy uveřejněné dne 12. 9. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 12. 8. 2019 pod ev. č. 2019/S 154-380928, ve znění opravy uveřejněné dne 13. 9. 2019 pod ev. č. 2019/S 177-432247,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0350/2019/VZ-29248/2019/533/AMe ze dne 24. 10. 2019

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel - ČEZ Distribuce, a. s., IČO 24729035, se sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín, ve správním řízení zastoupena společností DBK PARTNERS, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 24253391, se sídlem Vinohradská 938/37, 120 00 Praha 2, ověřeno na základě plné moci ze dne 23. 9. 2019 (dále jen „**zadavatel**“) - zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, dne 7. 8. 2019 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění jednacích řízení s uveřejněním za účelem zadání veřejné zakázky s názvem „DODÁVKY IZOLÁTORŮ PRO VENKOVNÍ VEDENÍ VN“, přičemž oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 12. 8. 2019 pod ev. č. Z2019-027583 ve znění oprav uveřejněných dne 12. 9. 2019 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 12. 8. 2019 pod ev. č. 2019/S 154-380928 ve znění oprav uveřejněných dne 13. 9. 2019 pod ev. č. 2019/S 177-432247 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Předmětem veřejné zakázky mělo být dle bodu II. 1.4) oznámení o zahájení zadávacího řízení (dále jen „**oznámení**“) smluvní zajištění dodávek izolátorů pro venkovní vedení VN pro plánované investiční akce, opravy a odstranění havarijního stavu pro bezpečný a spolehlivý provoz zařízení distribuční soustavy v období 12/2020 - 11/2026. Veřejná zakázka byla ve smyslu § 35 zákona rozdělena na části, a to na část 1 s názvem „Izolátory kompozitní závěsné VN“, část 2 s názvem „Izolátory keramické podpěrné VN“, část 3 s názvem „Izolátory keramické podpěrné VN s výřezem“ a část 4 s názvem „Izolátory keramické závěsné VN“. Výsledkem zadávacího řízení na sektorovou veřejnou zakázku mělo být dle téhož bodu II. 1.4) oznámení uzavření rámcové dohody na dodávky na 72 měsíců s jedním vybraným dodavatelem, který podá nejnižší cenovou nabídku pro modelový případ, pro každou část veřejné zakázky. V bodě II. 2.4) oznámení zadavatel doplnil, že se jedná o nadlimitní veřejnou zakázku.

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 61 odst. 1 zákona v návaznosti na ustanovení § 273 zákona.

3. Proti zadávacím podmínkám na veřejnou zakázku, konkrétně proti technickým podmínkám na část 1 veřejné zakázky s názvem „Technická specifikace - část 1 veřejné zakázky 1908“ (dále jen „**technická specifikace**“), podal dodavatel - EGE-Trading, s.r.o., IČO 25159844, se sídlem Novohradská 397/34, 370 01 České Budějovice (dále jen „**navrhovatel**“), dne 21. 8. 2019 námitky z téhož dne (dále jen „**námitky**“). Podané námitky zadavatel rozhodnutím o námitkách ze dne 5. 9. 2019 (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“) ve smyslu § 245 odst. 2 zákona odmítl, neboť jim vyhověl pouze částečně.
4. Dne 13. 9. 2019 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona k výkonu dozoru nad zadáváním veřejných zakázek návrh ve smyslu § 250 zákona z téhož dne (dále jen „**návrh**“), jímž se navrhovatel domáhal zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. Dnem doručení návrhu Úřadu došlo k zahájení řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.
5. V návrhu navrhovatel pod body I. 2 - I. 4 poukázal, že zadavatel rozhodnutím o námitkách námitkám částečně vyhověl, konkrétně námitce směřující proti požadované konstrukci izolátoru, neboť v rozhodnutí o námitkách uvedl, že umožní podat nabídky izolátorů bez rozdílu technologie výroby, které splní veškeré podmínky dle upravené technické specifikace. Navrhovatel měl však v bodě I. 5 návrhu nadále za nezákonný požadavek dle bodu 4.8 technické specifikace, v němž zadavatel požadoval protokoly od akreditované zkušebny z provedených typových zkoušek ke každému typu izolátoru dle definovaných norem a požadavku zadavatele, neboť dle jeho názoru nemůže existovat zkušebna akreditovaná pro tento typ zkoušky. V bodě I.6 návrhu pak navrhovatel namítal, že má zkoušku specifikovanou dále v bodu 4.9 a) technické specifikace jako „Zkouška mechanickým zatížením na krut - požadavek zadavatele“ (dále též jen „**zkouška mechanickým zatížením na krut**“) za účelovou, neboť zavěšené izolátory žádnému krutu vystaveny nejsou, že tato zkouška nemá oporu v žádné evropské ani mezinárodní normě a že zadavatel tuto zkoušku stanovil způsobem, jemuž vyhoví pouze technologie (jádro izolátoru složené ze skelných vláken a kovových pouzder a skelná vlákna tažena nepřerušeně potřebným počtem závitů do smyčky) jediného výrobce.

II. Napadené rozhodnutí

6. Dne 24. 10. 2019 vydal Úřad na základě posouzení obsahu návrhu a všech rozhodných skutečností rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0350/2019/VZ-29248/2019/533/AMe (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), v jehož výroku rozhodl tak, že se návrh navrhovatele podle ustanovení § 265 písm. a) zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
7. Napadené rozhodnutí odůvodnil Úřad zejména tím, že je primárně na zadavateli, aby v návaznosti na své potřeby vymezil požadovaný předmět plnění veřejné zakázky, přičemž stanovené technické podmínky musí současně vycházet z objektivně zdůvodnitelných požadavků (body 71 - 74 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
8. K námitce navrhovatele pod bodem I. 5 návrhu týkající se akreditace zkoušky a zkušebny, v níž má být zkouška mechanickým zatížením na krut provedena, Úřad vysvětlil, že zkouška mechanickým zatížením na krut byla v zadávacích podmínkách (bod 4.9 a) technické specifikace) dostatečně a jednoznačně specifikována, přičemž bylo požadováno provedení

zkoušky akreditovanou zkušebnou, nikoliv provedení akreditované zkoušky, a současně bylo zjištěno, že provedení této zkoušky bylo objektivně proveditelné a dostupné (body 76 - 83 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

9. K námitce navrhovatele pod bodem I. 6 návrhu týkající se neopodstatněnosti zkoušky mechanického zatížení na krut dle bodu 4.9 a) technické specifikace Úřad zejména uvedl, že zadavatel stanovení této zkoušky objektivně zdůvodnil, že tvrzení navrhovatele o tom, že poptávané izolátory nejsou vystaveny žádnému torznímu namáhání, bylo vyvráceno na základě stanoviska společnosti EGÚ Brno, a.s., IČ 46900896, se sídlem Hudcova 487/76a, 612 00 Brno (dále jen „**společnost EGÚ**“), s názvem „Stanovisko k problematice výskytu torzního zatížení izolátorů vn“ ze dne 23. 9. 2019 (dále též jen „**stanovisko EGÚ**“), a vyplývá též z přílohy C „Směrnice pro nestandardní mechanická namáhání a dynamické mechanické zatěžování kompozitních kotevních/závěsných izolátorů“ normy ČSN EN 61109 (dále jen „**příloha C**“), a že požadovanému parametru odolnosti na krut musí vyhovět každý izolátor, bez ohledu na technologii výroby; Úřad doplnil, že je na dodavatelích, jaké výrobky s jakými vlastnostmi budou vyrábět, přičemž požadovaná zkouška mechanickým zatížením na krut byla stanovena vůči všem dodavatelům stejně (body 84 - 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
10. Na základě posouzení věci a vypořádání jednotlivých námitek navrhovatele proto Úřad nedospěl k závěru o tom, že by zadavatel stanovením požadavků dle bodů 4.8 a 4.9 a) upravené technické specifikace postupoval v rozporu se zákonem, neboť se nejednalo o podmínky ani nepřiměřené ani excesivní ani diskriminační a zadavatel byl oprávněn je požadovat.

III. Námitky rozkladu

11. Dne 8. 11. 2019 podal navrhovatel proti napadenému rozhodnutí rozklad z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 24. 10. 2019. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
12. V rozkladu navrhovatel setrvává na svém stanovisku, že zkouška mechanickým zatížením na krut je účelová a diskriminační. K napadenému rozhodnutí navrhovatel namítá nedostatečně zjištěný skutkový stav a nedostatečné vypořádání návrhu.
13. Navrhovatel konkrétně uvádí, že se Úřad nedostatečně vypořádal s tvrzeními stanoviska EGÚ, které zadavatel ve správním řízení předložil spolu s přípisem ze dne 30. 9. 2019. Navrhovatel v uvedené souvislosti namítá, že ze stanoviska EGÚ nevyplývá, že je nezbytné požadovat specifickou zkoušku mechanickým zatížením na krut a nepostačí provedení standardních (akreditovaných) zkoušek. Navrhovatel též sděluje, že společnost EGÚ nevyhověla jeho žádosti, aby mu poskytla podklady, z nichž při zpracování svého stanoviska vycházela, navrhuje, aby si tyto podklady vyžádal Úřad, a doplňuje, že dle jeho informací není studie zatížení izolátorů v krutu odbornou otázkou, kterou by bylo třeba řešit. K bodu 90 odůvodnění napadeného rozhodnutí navrhovatel namítá odlišnost skutkových okolností.
14. Navrhovatel dále namítá, že Úřad přistoupil na stanovisko EGÚ, aniž by si nechal zpracovat stanovisko nezávislého experta, a žádá Úřad, aby řádně prošetřil veškeré důkazy předložené navrhovatelem a obstaral případné další.

15. K diskriminační a účelové formulaci zkoušky mechanického zatížení na krut navrhovatel v bodě 10 rozkladu uvádí, že v okamžiku, kdy se při zkoušce ukrotí koncové armatury, tj. zcela se zničí funkce izolátoru, nelze již takový izolátor testovat na mechanické zatížení v tahu. To lze dle názoru navrhovatele pouze v případě izolátoru v provedení „nekonečná smyčka“, který vyrábí jen jediný výrobce.
16. V bodě 13 rozkladu navrhovatel uvádí, že veškeré zadavatelem předložené důkazy se vztahují jen ke zkoušce izolátoru krutem na hodnotu 30 Nm, přičemž zadavatelem současně stanovená zkouška v bodě 4.9 b) technické specifikace označená jako „Zkouška mechanickým zatížením na krut do prvního poklesnutí zatížení a následným tahem až po dosáhnutí porušujícího zatížení - požadavek zadavatele“ (dále též jen „**zkouška mechanickým zatížením na krut do prvního poklesnutí**“) předpokládá zatížení mnohem vyšší silou než zadavatelem deklarovanými 30 Nm. To má dokládat účelovost postupu zadavatele s cílem zvýhodnit jednu výrobní technologii a jediného výrobce.
17. Navrhovatel doplňuje, že se v žádné jiné zakázce zadavatele s požadavkem zkoušky mechanického zatížení na krut nesešel, což má svědčit pro účelovost tvrzení zadavatele, přičemž následkem je preference jediného výrobce a výrazné navýšení ceny.

Závěr rozkladu

18. Zadavatel závěrem rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

19. Dne 19. 11. 2019 obdržel Úřad k rozkladu navrhovatele vyjádření zadavatele z téhož dne.
20. Zadavatel ve svém vyjádření uvedl, že má napadené rozhodnutí za věcně správné a v souladu s právními předpisy, připojil svá stručná vyjádření k jednotlivým uplatněným bodům rozkladu a navrhl rozklad navrhovatele jako nedůvodný zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

IV. Řízení o rozkladu

21. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis spolu se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

22. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu uplatněných rozkladových námitek a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
23. Úřad tím, že návrh navrhovatele podle § 265 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy.

24. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu navrhovatele a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

25. Navrhovatel v první části rozkladu namítá, že se Úřad nedostatečně vypořádal s obsahem stanoviska EGÚ, neboť z žádné jeho části nevyplývá, že je nezbytné požadovat zkoušku mechanického zatížení na krut a nepostačí provedení standardních akreditovaných zkoušek.
26. K uvedené námitce předně poukazují, že zadavatel zadává v jednacím řízení s uveřejněním sektorovou veřejnou zakázku, přičemž pro zadávání sektorových veřejných zakázek platí zvláštní pravidla dle části sedmé hlavy druhé zákona (§ 158 - § 173 zákona). Ve vztahu k zadávacím podmínkám tak zadavatel mimo jiné může podle § 167 odst. 1 zákona stanovit i jiná kritéria kvalifikace dodavatele, než jsou stanovena v části čtvrté zákona (ustanovení § 76 a § 81 - § 88 zákona se použijí obdobně). Zadavatel má tak relativně široký prostor při definování toho, jakým způsobem zajistí požadovanou úroveň kvality poptávaného plnění.
27. Zadavatel je však při formulaci zadávacích podmínek povinen vždy postupovat v souladu s ustanoveními zákona, včetně dodržení zásad přiměřenosti, transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace dle § 6 zákona. Stanoví-li zadavatel jiná kritéria kvalifikace ve smyslu § 167 odst. 1 zákona, nesmí podle tohoto ustanovení zejména stanovit některým dodavatelům jiné podmínky než ostatním nebo požadovat doklady, zkoušky nebo jiné údaje opakovaně. Ustanovení § 95 zákona (v návaznosti na § 89 zákona) výslovně předvídá oprávnění zadavatele požadovat jako doklad o shodě s požadavky nebo kritérii uvedenými v zadávací dokumentaci předložení zkušebních protokolů nebo osvědčení vydaných akreditovanou osobou.
28. K označené právní úpravě konstatuji, že zadavatel byl v zadávacím řízení obecně oprávněn požadovat i jiná než zákonem výslovně definovaná kritéria kvalifikace, tedy i taková, která sám zkonstruoval. Skutečnost, že zadavatel nad rámec navrhovatelem odkazovaných zkoušek dle platných norem navrhl zkoušku mechanickým zatížením na krut k osvědčení vlastností poptávaných izolátorů, tedy sama o sobě nezákonná není.
29. Zadavatel však při formulaci zadávacích podmínek nesmí postupovat zcela libovolně, neboť zadávací podmínky musí vyhovět požadavkům dle § 6 a § 36 odst. 1 zákona, tj. musí být zejména dostatečně transparentní, nesmí působit diskriminačně a nesmí vytvářet bezdůvodné překážky hospodářské soutěži.
30. Ve vztahu k požadavku transparentnosti poukazují, že zadavatel je povinen zadávací podmínku - zde zkoušku mechanickým zatížením na krut - především dostatečně jednoznačně a konkrétně vymezit, aby byla taková zkouška v souladu se zásadou transparentnosti dle § 6 zákona srozumitelná a objektivně proveditelná. Proveditelností a dostupností předmětné zkoušky se Úřad podrobně zabýval v bodech 76 - 83 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v nichž vysvětlil, že provedení zkoušky mechanickým zatížením na krut bylo proveditelné, pro všechny dodavatele s přihlédnutím k jejich profesionalitě dosažitelné, a příslušný požadavek nelze tudíž obecně považovat za překážku, která by bránila hospodářské soutěži. Zde odkazují zejména na body 33 a 79 odůvodnění

napadeného rozhodnutí a v nich popsané vyjádření zkušební laboratoře Českého vysokého učení technického v Praze - Kloknerova ústavu, se sídlem Šolínova 1903/7, 166 08 Praha 6 (dále jen „Kloknerův ústav“), který Úřadu sdělil, že je schopen zkoušku dle bodu 4.9 a) technické specifikace provést.

31. Vzhledem k výše uvedenému mám za to, že podmínka zkoušky mechanického zatížení na krut byla vymezena v souladu se zásadou transparentnosti dle § 6 zákona dostatečně určitě, srozumitelně a jednoznačně. Jako nikoliv zanedbatelnou záležitost pak v rozporu s názorem navrhovatele v bodě 9 rozkladu hodnotím, že se Úřad na Kloknerův ústav s žádostí o posouzení proveditelnosti zkoušky mechanickým zatížením na krut obrátil, neboť posouzení uvedené skutečnosti bylo pro posouzení transparentnosti (a splnitelnosti) předmětné zadávací podmínky podstatné.
32. Ve vztahu k možným diskriminačním účinkům stanovené zkoušky mechanickým zatížením na krut konstatuji, že je to zadavatel, kdo nejlépe zná své potřeby, které saturuje prostřednictvím zadání veřejné zakázky. Úkolem Úřadu pak není kontrola vhodnosti zadavatelem požadovaného plnění, nýbrž toliko kontrola rámce, v němž je výběr dodavatele realizován. V uvedeném kontextu je tak namístě zabývat se objektivní odůvodněností stanovené zadávací podmínky, neboť jak poukázal též Úřad v bodě 73 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v zásadě každá zadávací podmínka může být pro některé dodavatele limitující. To je ostatně smyslem stanovení zadávacích podmínek, neboť jejich prostřednictvím zadavatel může omezit okruh možných dodavatelů jen na ty skutečně způsobilé a současně definovat požadovanou úroveň kvality plnění.
33. V této souvislosti obecně odkazuji například na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 3/2015 - 29 ze dne 19. 12. 2016, v němž soud uvedl: *„Předně soud považuje za nutné konstatovat, že každý zadavatel při zadávání veřejné zakázky reaguje na svoji potřebu a k té samozřejmě směřuje svou snahu o uzavření smlouvy prostřednictvím veřejné zakázky. Podle názoru soudu je naprosto v pořádku, pokud zadavatel reaguje vypsáním zakázky na svoji vzniklou potřebu řešení určité situace. Z povahy věci tak samotná potřeba zadavatele v sobě implikuje omezení pro její řešení, neboť určité zájmy zadavatelů v sobě implikují pouze limitní množství řešitelů.“*
34. Dále odkazuji na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 69/2012 - 55 ze dne 28. 3. 2013, v jehož bodě 25 označený soud konstatoval: *„Zadavatel může (např. v technických podmínkách, kvalifikačních požadavcích) stanovit konkrétní požadavky, bez jejichž splnění se dodavatel nemůže o veřejnou zakázku úspěšně ucházet. Jejich stanovením tak přímo ovlivňuje okruh možných dodavatelů. Z tohoto důvodu je zapotřebí k počtu a míře takových požadavků přistupovat striktně v duchu výše uvedených zásad. Tyto zásady se navíc přímo promítají i v některých ustanoveních zákona (např. § 50 odst. 3 ZVZ). Protože se jedná převážně o ustanovení dispozitivní, musí být potřeba takového požadavku odůvodnitelná. Zjednodušeně lze říci, že čím podrobnější a přísnější požadavky zadavatel zvolí, tím vyšší nároky budou kladeny na jejich odůvodnění.“*
35. Pro úplnost podotýkám, že oba citované rozsudky se vztahují k předchozí právní úpravě zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, principy stanovení kvalifikačních podmínek (jakož i odkazované zásady transparentnosti, rovného

zacházení a zákazu diskriminace) však zůstaly v zákoně zachovány, mám proto za to, že předmětné závěry lze aplikovat i v nyní projednávaném případě.

36. Objektivní odůvodněností požadované zkoušky mechanického zatížení na krut se Úřad podrobně zabýval v bodech 84 - 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí, načež dospěl k závěru, že důvody předestřené zadavatelem jsou logické a mohou odůvodňovat zákonnost zkoušky vymezené v bodu 4.9 a) technické specifikace. S posouzením věci Úřadem a legitimitou důvodů, které zadavatele k požadované odolnosti poptávaných izolátorů (potažmo ke stanovení zkoušky mechanickým zatížením na krut) vedly, se zcela ztotožňuji.
37. V uvedeném kontextu odkazuji zejména na bod 86 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž Úřad shrnul: *„Zadavatel předmětný požadavek ohledně provedení zkoušky mechanickým zatížením na krut odůvodnil zejména ochranou života a zdraví osob, které se mohou pohybovat v blízkosti vedení vysokého napětí a které by případný pád vodiče pod vysokým napětím mohl vystavit nebezpečí. Vzhledem k tomu, že se na zadavatele vztahuje působnost energetického zákona, je zadavatel povinen vykonávat licencovanou činnost tak, aby nedošlo k ohrožení života a zdraví osob, majetku či zájmu na ochranu životního prostředí [viz ustanovení § 11 odst. 1 písm. i) energetického zákona, pozn. Úřadu]. Úřad konstatuje, že jednou z funkcí kompozitních izolátorů je mechanické upevnění vodiče na konstrukci vedení. Zadavatel k tomu uvedl, že vodiče vedení VN jsou vystaveny klimatickým vlivům, mezi které patří zejména vytvoření námrazy, a tyto vedou k tomu, že na vodičích vedení VN vzniká krut, který je přenášen na izolátory, prostřednictvím kterých jsou vodiče vedení VN připevněny ke stožárům (podpěrným bodům).“*
38. Na podporu své argumentace zadavatel předložil Úřadu též stanovisko EGÚ, které popisuje vliv klimatických podmínek mechanickému zatížení izolátorů v tahu i krutu. Společnost EGÚ v označeném stanovisku konkrétně uvedla: *„Vznik torzních zatížení vlivem otáčení vodičů v rozpětích mezi podpěrnými body, souvisí převážně s klimatickými podmínkami. Hlavním faktorem tohoto jevu je obvykle námraza ve všech svých podobách. Při růstu námrazy se vlivem větru vytváří na návětrné straně praporec námrazy. Tím se posouvá těžiště vodiče a vzniká krouticí moment od excentricity uložené námrazy. (...) Protože je torzní tuhost vodiče nejnižší uprostřed rozpětí, začne se vodič pootáčet od středu směrem k izolátorovým závěsům. V závislosti na klimatických podmínkách, parametrech vodiče a jeho tahu, může pootočení vodiče uprostřed rozpětí dosáhnout hodnot 1200 až 1600°. Tím se pochopitelně zvyšuje i tah ve vodiči. Protože je vodič pevně zavěšen v izolátorových závěsech a má v tomto místě největší torzní tuhost přenáší se veškeré zatížení ze závěsu přes izolátory na konstrukci podpěrného bodu. V případě použití závěsných izolátorů s uchycením oko - vidlice v jednoduchých závěsech, což je typické pro použití kompozitních izolátorů na venkovních vedeních vn, přenáší izolátor plné torzní zatížení vzniklé na vodičích dále na nosnou konstrukci a musí proto toto přídatné zatížení spolu s nárůstem tahu spolehlivě přenést. Vyhodnocením léta prováděných pozorování, měření a výpočty byla stanovena hodnota krouticího momentu 30 Nm, pro klimatické podmínky na území ČR.“*
39. Jakkoliv tedy stanovisko EGÚ neposkytuje přímou odpověď na otázku, zda je nezbytné požadovat zkoušku mechanickým zatížením na krut, z obsahu stanoviska EGÚ vyplývá, že izolátory mohou být vlivem klimatických podmínek krutu a tahu vystaveny a že s ohledem na dlouhodobé zkoumání těchto vlivů byla pro klimatické podmínky v České republice stanovena hodnota krouticího momentu 30 Nm.

40. Uvedenému konvenuje i bod C. 6 přílohy C, na který odkazoval zadavatel v rozhodnutí o námitkách. Označený bod C. 6 přílohy C konkrétně uvádí: „*Stanovení obecných mezních hodnot pro nestandardní namáhání je z důvodů různých konstrukcí a materiálů kompozitních izolátorů obtížné. Vnitřní maximální namáhání pro obvyklé materiály jádra před tím, než dojde k poruše je řádově 400 MPa v ohybu a 60 MPa v krutu - kde také vstupuje do hry i pevnost sestavy koncových armatur. Avšak často velká posunutí působená nestandardními zatíženími může způsobit namáhání materiálu pláště a jeho rozhraní s jádrem nebo armaturami, které vede k jejich poškození. Například při namáhání 400 MPa izolátoru dlouhého 2 m s průměrem jádra 16 mm, by mohlo dojít k vychýlení 1,8 m. Z tohoto důvodu se doporučuje, aby odběratel kdykoli je to možné upozornil výrobce na jakékoli očekávané nestandardní zatížení nebo vychýlení, aby bylo možné určit, zda jsou pro výrobek kritická. Tímto způsobem může být dohodou stanoveno pracovní zatížení/vychýlení, nutnost zkoušek a zkušební zatížení/vychýlení.*“ Z bodu C. 2 přílohy C pak vyplývá, že nadměrné namáhání na krut může vést k poškození izolátorů.
41. V uvedeném kontextu je třeba připomenout, že navrhovatel v námitkách a následně v bodu I. 6 návrhu tvrdil, že požadované izolátory krutu vystaveny vůbec nejsou. Stanovisko EGÚ ve spojení přílohou C pak toto tvrzení navrhovatele jednoznačně vyvrací, neboť z nich vyplývá, že izolátory mohou být namáhání v krutu i tahu vystaveny, což může vést k jejich poškození, přičemž je vhodné pro očekávaná nestandardní namáhání, například i vlivem klimatických podmínek, provést příslušné zkoušky pro stanovení kritické hodnoty výrobku. Tvrzení navrhovatele, že izolátory nejsou torznímu namáhání vystaveny, potažmo že není třeba tuto otázku řešit, mám tak za vyvrácené.
42. O objektivitě a relevanci stanoviska EGÚ též ve vazbě na znění přílohy C nemám pochybnosti a konstatuji, že jsem neshledal účelným vyžádat si od společnosti EGÚ podklady, z nichž při formulaci stanoviska EGÚ vycházela, jak dále navrhuje navrhovatel. Zde především poukazují, že stanovisko EGÚ přímo uvádí, že při formulaci svých závěrů (potažmo mezní hodnoty krouticího momentu) vycházela z dlouhodobého pozorování, měření a výpočtů, přičemž není úlohou Úřadu správnost takových odborných zjištění a hodnocení přezkoumávat. Nezávislost a odbornost společnosti EGÚ pak nezpochybňuje ani navrhovatel.
43. K vyjádření navrhovatele, že dle jeho informací není dle odborníků v oboru zatížení izolátorů v krutu aktuální otázkou, sděluji, že se jedná o námitku zcela nepodloženou, která navíc odporuje shora uvedeným zjištěním. Námitku mám tak za neodůvodněnou a neopodstatněnou.
44. Navrhovatel dále zpochybňuje tvrzení Úřadu v bodě 90 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které dle jeho názoru dostatečně nezohledňuje skutkové odlišnosti. Úřad v označeném bodě 90 odůvodnění napadeného rozhodnutí konkrétně konstatoval následující: „*Z protokolu o zkoušce tedy vyplývá, že v minulosti (v roce 2009) byl již zadavatelem požadovaný typ zkoušky v laboratorních podmínkách prováděn. Dále z protokolu o zkoušce vyplývá, že VN izolátor, který byl předmětem zkoušky mechanickým zatížením na krut dle bodu 4.9 a) technické specifikace, moment krutu 30 Nm bez poruchy vydržel (všechny 4 vzorky).*“
45. K označené námitce konstatuji, že Úřad citované tvrzení použil na podporu své argumentace týkající se proveditelnosti zkoušky mechanického zatížení na krut a navrhovatelem označované skutkové odlišnosti nemám v uvedeném kontextu za významné. Z bodu 90

odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že předmětná zkouška již byla v minulosti provedena, a to úspěšně, přičemž v uvedeném kontextu nebyla souslednost kroků - provedení zkoušky a stanovení technických podmínek - rozhodná. Námitku mám proto rovněž za neopodstatněnou.

46. Navrhovatel dále namítá, že Úřad přistoupil na stanovisko předložené zadavatelem, aniž by si obstaral stanovisko nezávislého experta, v důsledku čehož nedostatečně zjistil skutkový stav. K tomu sděluji, že jsem již výše vysvětlil, že jsem neshledal pochybnosti o vypovídací hodnotě stanoviska EGÚ, které konvenuje i příloze C. Za situace, kdy nemá Úřad pochybnosti o obsahu a objektivitě podkladů, které současně shledá dostatečnými pro vydání rozhodnutí, v souladu se zásadou hospodárnosti a procesní ekonomie není povinen obstarávat další podklady, které již nejsou pro zjištění stavu věci účelné. K tomu poukazuji, že ani navrhovatel jako odborník v oboru konkurující odborné stanovisko Úřadu nepředložil, kdy původní tvrzení navrhovatele, že izolátory krutu vystaveny vůbec nejsou, bylo již přílohou C jednoznačně vyvráceno.
47. Podle § 3 správního řádu je Úřad povinen zjistit takový stav věci, o němž nebudou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro vydání rozhodnutí. Uvedené povinnosti Úřad v napadeném rozhodnutí dostal. Námitku mám proto za nedůvodnou.
48. Navrhovatel dále v bodě 10 rozkladu namítá, že zkouška mechanického zatížení v krutu byla formulována tak, že jí vyhoví pouze izolátor v provedení „nekonečná smyčka“, neboť při zkoušce se zcela ukrotí koncové armatury, čímž se zničí funkce izolátoru, přičemž takový izolátor již nelze testovat na mechanické zatížení v tahu. Navrhovatel má proto postup zadavatele za účelový, neboť všechny nezbytné zkoušky jsou již zahrnuty v normě ČSN EN 61109. V bodě 13 rozkladu navrhovatel doplňuje, že všechny zadavatelem předložené důkazy se vztahují pouze ke zkoušce izolátoru krutem na hodnotu 30 Nm, přičemž zkouška mechanického zatížení na krut do prvního poklesnutí dle bodu 4.9 b) technické specifikace předpokládá zatížení izolátoru mnohem vyšší silou.
49. K uvedené námitce předně konstatuji, že ji mám za nedostatečně odůvodněnou, neboť navrhovatel nespecifikuje konkrétní skutečnosti, na jejichž základě ke svému tvrzení dospěl. Současně není zřejmé, zda navrhovatel jejím prostřednictvím brojí proti zkoušce podle bodu 4.9 a) technické specifikace, proti zkoušce bodu 4.9 b) technické specifikace nebo proti oběma zkouškám ve svém souhrnu. Míru srozumitelnosti a podrobnosti odůvodnění námitky je pak možné zohlednit i v míře jejího vypořádání.
50. Pro přehlednost odkazuji na doslovné znění bodu 4. 9 a), v němž byla zkouška mechanickým zatížením na krut konstruována následovně: *„Zkouška se provádí na čtyřech vzorkách při teplotě okolí. Do vidlice izolátoru je uchyceno pomocí čepu o průměru 16 mm se závlačkou (součást dodávky k izolátoru) oko dvojité přímé typ 231604 (čep je osazen v menším otvoru) od výrobce Elba, a. s. Na oko izolátoru je uchycena prodlužovací vidlice s okem přímá, typ 211521.1 (čep o průměru 16 mm a závlačka je součástí vidlice) od výrobce Elba, a. s. Armatury je možné nahradit přípravky, které zajistí bezproblémové uchycení izolátorů (tzn. dodržení rozměrů - zejména: průměr otvorů, tloušťka, světlost a délka rozšíření vidlice, světlost a délka oka, rozteče otvorů). Prodlužovací vidlice a oko dvojité přímé jsou uchyceny v zařízení, které vyvine kroučící (sic!) moment (otočení v podélné ose izolátoru). Zvyšování momentu se provádí plynule po dobu minimálně 3 minut až po dosažení hodnoty 30 Nm.*

V této pozici zůstane izolátor zafixován po dobu pěti minut. Po uplynutí této doby zařízení začne provádět plynulé otáčení v druhém směru až po dosažení stejné hodnoty momentu jako v prvním případě. V této pozici zůstane izolátor zafixován rovněž po dobu pěti minut. Doba přechodu směru namáhání z jedné strany na druhou se pohybuje mezi 6 - 10 minutami. Zkouška je považována za úspěšnou, když nedojde k porušení jádra ani pláště a izolátor vyhoví při následných zkouškách.“

51. Zkouška mechanickým zatížením na krut do prvního poklesnutí byla v bodě 4.9 b) technické specifikace formulována takto: *„Zkouška se provádí na třech vzorkách při teplotě okolí. Do vidlice izolátoru je uchyceno pomocí čepu o průměru 16 mm se závlačkou (součást dodávky k izolátoru) oko dvojitě přímé typ 231604 (čep je osazen v menším otvoru) od výrobce Elba, a. s. Na oko izolátoru je uchycena prodlužovací vidlice s okem přímá, typ 211521.1 (čep o průměru 16 mm a závlačka je součástí vidlice) od výrobce Elba, a. s. Armatury je možné nahradit přípravky, které zajistí bezproblémové uchycení izolátorů (tzn. dodržení rozměrů - zejména: průměr otvorů, tloušťka, světlost a délka rozšíření vidlice, světlost a délka oka, rozteče otvorů aj.). Prodlužovací vidlice a oko dvojitě přímé jsou uchyceny v zařízení, které vyvíjí neustále se zvyšující kroutící (sic!) moment (otočení v podélné ose izolátoru). Zvyšování hodnoty momentu probíhá plynule rychlostí 15 Nm/min, až do doby, kdy dojde k prvnímu poklesnutí hodnoty kroutícího (sic!) momentu (počátek destrukce jádra). Minimální hodnota momentu, při kterém dojde k poklesnutí, musí být 30,5 Nm. V této pozici zůstane izolátor zafixován po dobu dvou minut. Poté se provede otočení do původní polohy. Otočení do původní polohy je provedeno plynule za dobu 2 minut. Poté je izolátor vyjmut z uchycovacího zařízení. Následně je na tomto izolátoru provedena zkouška krátkodobým zatížením v tahu až po dosažení porušujícího zatížení (dle ČSN EN 61109 část 11.2 Kontrolní zkouška meze poškození). Postup této zkoušky bude upraven následujícím způsobem: zatížení v tahu se rychle ale plynule zvyšuje od nuly až do RTL (zatížení při kusové zkoušce), které činí 50% hodnoty SML (předepsané mechanické zatížení); v tomto stavu zůstane vzorek po dobu 2 minut; poté se zatížení zvyšuje v časovém intervalu minimálně 90 sekund až na hodnotu SML; v tomto stavu, pokud vzorek nevykáže destrukci, zůstane po dobu 1 minuty; po uplynutí této doby, pokud vzorek nevykáže destrukci, se zatížení zvyšuje, až do porušující síly. Zkouška je považována za úspěšnou, když po mechanickém zatížení na krut nedojde k porušení pláště, k přetržení nebo kompletnímu vytažení jádra, k porušení koncových armatur, k odtržení či odpadnutí částí izolátoru nebo k úplné destrukci. Další podmínkou při následném provádění zkoušky mechanickým zatížením je dodržení minimální požadované hodnoty RTL (zatížení při kusové zkoušce), která činí minimálně 50% SML (předepsané mechanické zatížení) tj. vydržení zatížení minimální požadovanou hodnotou mechanické síly v tahu 30 kN po dobu 2 minut, bez vykázaní poruchy. Zadavatel požaduje doložit protokoly s naměřenými hodnotami tzn. nikoliv pouze závěr zkoušky se zhodnocením vyhověl či nevyhověl. Uchycení a směry otáčení při zkoušce na krut jsou stejné jako u zkoušky 4.9 a) (...).“*
52. K citovaným zadávacím podmínkám poukazuji, že zkouška dle bodu 4.9 a) i dle bodu 4.9 b) technické specifikace byla konstruována jako test kvality izolátoru, tedy k osvědčení zadavatelem požadovaných vlastností - definované minimální odolnosti v krutu a tahu, přičemž v případě zkoušky mechanickým zatížením na krut do prvního poklesnutí dle bodu 4.9 b) technické specifikace zadavatel současně požadoval, aby protokol o provedené zkoušce zahrnoval konkrétní dosažené hodnoty i nad rámec stanovených minimálních hodnot. Předmětem příslušné části veřejné zakázky je izolátor, který vyhoví oběma

označeným zkouškám, tj. vykazuje určité kvalitativní hodnoty, a to bez ohledu na technologii výroby. Označeným zkouškám tedy musí vyhovět každý izolátor v zadavatelem požadované kvalitě, z obsahu popsaných zkoušek přitom jednoznačně vyplývá, že jejich prostřednictvím jsou testovány fyzikální vlastnosti izolátorů, nikoliv technologie jádra či jiné výrobní provedení. K obdobnému závěru dospěl Úřad v bodě 94 odůvodnění napadeného rozhodnutí, na který tímto odkazují.

53. Současně mám za to, že stanovená zkouška mechanickým zatížením na krut přiměřeně reflektuje podmínky, kterým mohou být izolátory (byť dočasně za extrémních klimatických podmínek) v provozních podmínkách reálně vystaveny, a to v rozsahu obou stanovených zkoušek dle bodů 4.9 a) i 4.9 b) technické specifikace.
54. K námitkám navrhovatele, že se při zkoušce ukrotí koncové armatury, zničí funkce izolátoru a ten již nelze testovat v tahu a že zkoušky předpokládající zatížení přesahující deklarovanou hodnotu 30 Nm dle stanoviska EGÚ konstatují, že je mám za neodůvodněné a neopodstatněné, k čemuž dále sděluji následující.
55. Zkouška dle bodu 4.9 a) technické specifikace (velmi zjednodušeně řešeno) předpokládá, že testovaný izolátor (aniž by došlo k porušení jeho jádra nebo pláště) odolá krutu do hodnoty 30 Nm oběma směry v určitém časovém harmonogramu. Pokud dojde v této fázi k destrukci izolátoru, je zřejmé, že testovaný izolátor nevyhověl stanoveným podmínkám. Zkouška dle bodu 4.9 b) technické specifikace pak (opět velmi zjednodušeně řešeno) předpokládá zatížení krouticím momentem do prvního poklesnutí (počátek destrukce jádra), který musí odpovídat minimální hodnotě 30,5 Nm, a následné zatížení v tahu do dosažení porušujícího zatížení dle normy ČSN EN 61109, opět v definovaném časovém harmonogramu. Tato zkouška s počínající destrukcí jádra přímo pracuje, nikoliv však v rozsahu, který by znemožnil následující zkoušku krátkodobým zatížením v tahu. K námitce zatížení hodnotou momentu přesahující požadovanou hodnotu 30 Nm pak doplňuji, že zadavatel stanovil minimální hodnotu torzního zatížení, kterou musí testovaný izolátor vydržet na 30,5 Nm, tj. hodnotu, která stanovenou hodnotu 30 Nm přesahuje jen minimálně a může tak eliminovat případná zkreslení. Odolnost vůči podstatně vyššímu zatížení, jak namítá navrhovatel, pak zadavatel nepožaduje, byť o ní chce být prostřednictvím protokolu informován.
56. K odůvodnění konstrukce zkoušky odkazují dále na vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 23. 9. 2019, v němž zadavatel vysvětlil, že izolátor je běžně namáhán v tahu i krutu, přičemž obě namáhání mají i kumulativní efekt. Zadavatel v označeném vyjádření konkrétně uvedl: *„Kumulativní zkoušení na tah a krut současně je v laboratorních podmínkách těžko uskutečnitelné, proto se nejdříve provede zkouška na krut do první změny chování izolátoru a následně se provede zkouška zbytkové hodnoty pevnosti izolátoru v tahu. Z tohoto důvodu je zkouška vymezena tak, že je následně izolátor testován i tahovým namáháním po torzním namáhání, byť v reálných podmínkách tato namáhání vznikají současně (tahové nepřetržitě, torzní při nepříznivých klimatických podmínkách). Při této zkoušce nesmí dojít k přetržení nebo kompletnímu vytažení jádra nebo k porušení koncových armatur, které by způsobilo pád vodiče pod napětím na zem.“*
57. Ve shodě s výše uvedeným konstatuji, že jsem na základě posouzení věci dospěl k závěru, že zadavatel v návaznosti na své zkušenosti, provozní potřeby a stanovisko EGÚ definoval

určitou minimální odolnosti poptávaných izolátorů, kterou v návaznosti na rozhodnutí o námitkách nevázal na konkrétní technologii výroby, avšak pro její ověření zkonstruoval zkoušku mechanickým zatížením na krut a zkoušku mechanickým zatížením na krut do prvního poklesnutí. Současně však potřebu stanovené odolnosti izolátorů objektivně odůvodnil, načež jeho postup v napadaném rozsahu nelze hodnotit jako účelový, diskriminační či jinak rozporný se zákonem.

58. K navrhovatelem opakovaně odkazované preferenci jediného výrobce doplňuji, že navrhovatel ani neuvedl, o jakého výrobce se jedná. Nelze však klást k tíži zadavatele, že izolátory v definované kvalitě - z hlediska požadovaných vlastností - vyrábí případně jediný výrobce, je-li potřeba zadavatele objektivně odůvodnitelná. Námitku mám proto rovněž za nedůvodnou.
59. K navazující námitce navrhovatele, že se s obdobným požadavkem dosud nesešel, sděluji, že se nejedná o tvrzení svědčící pro nezákonnost postupu zadavatele, neboť jak jsem výše poukázal, zadavatel má při formulaci podmínek kvalifikace relativně široký prostor pro jejich stanovení, dodrží-li současně zásady přiměřenosti, rovného zacházení, zákazu diskriminace a transparentnosti a další ustanovení zákona. Jinými slovy jistá „originalita“ stanovené zadávací podmínky není důvodem její nezákonnosti. K souvisejícímu tvrzení navrhovatele, že obdobnou zkoušku zadavatel v jiných částech veřejné zakázky nepožaduje, doplňuji, že ani takový postup není nezákonný, neboť zadavatel není povinen požadovat „přísnější“ odůvodněnou úroveň kvality plnění ve všech částech veřejné zakázky, tím spíše bylo-li by to z důvodu nedostupnosti příslušného produktu na trhu, jak naznačuje navrhovatel v bodě 12 rozkladu.
60. Vzhledem k výše uvedenému shrnuji, že jsem žádnou z uplatněných rozkladových námitek neshledal důvodnou a že požadavek zadavatele na zkoušku mechanickým zatížením v krutu byl stanoven v souladu se zákonem, neboť je přiměřený, objektivně odůvodněný a zadavatel jeho prostřednictvím sleduje legitimní cíl spočívající v ochraně zdraví a majetku. K závěrečnému tvrzení v bodě 14 rozkladu, že cena izolátorů poptávaných dle technické specifikace je oproti standardnímu provedení výrazně navýšena, uzavírám, že uvedené hledisko přichází v úvahu zásadně až v případě, kdy Úřad shledá porušení zákona, které nebylo v nyní řešené věci zjištěno. Závěrečná námitka navrhovatele je proto rovněž nedůvodná.
61. K výše uvedenému konstatuji, že Úřad v napadeném rozhodnutí rozhodl správně, vypořádal se se všemi námitkami v návrhu a své závěry dostatečně podložil a odůvodnil. Námitky nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nesprávných skutkových zjištění mám proto rovněž za nedůvodné a ve zbytku a v podrobnostech na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuji.
62. Napadené rozhodnutí jsem přezkoumal z hlediska zákonnosti, načež shrnuji, že jsem dospěl k závěru, že Úřad rozhodl v souladu se zákonem a dalšími právními předpisy. K zákonnosti napadeného rozhodnutí shrnuji, že Úřad v napadeném rozhodnutí zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a na zjištěný skutkový stav aplikoval relevantní ustanovení zákona, která interpretoval ve světle příslušné judikatury. Úřad řádně označil všechny podklady, z nichž při vydání napadeného rozhodnutí vycházel, načež uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a na jejichž základě dospěl k závěru, že zadavatel postupoval

v souladu se zákonem, a že nebyly shledány důvody pro uložení nápravného opatření. Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval, řádně odůvodnil jejich použití a výsledné napadené rozhodnutí mám za logické, srozumitelné a plně přezkoumatelné. Současně konstatuji, že jsem nezjistil procesní vadu, která by měla za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr

63. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí.
64. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. DBK PARTNERS, advokátní kancelář, s.r.o., Vinohradská 938/37, 120 00 Praha 2
2. EGE-Trading, s.r.o., Novohradská 397/34, 370 01 České Budějovice

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy